

Mødedokument

A8-0221/2016

28.7.2016

BETÆNKNING

om EU's trustfond for Afrika: Konsekvenserne for udvikling og humanitær bistand
(2015/2341(INI))

Udviklingsudvalget

Ordfører: Ignazio Corrao

Ordfører for udtalelse (*):
Eider Gardiazabal Rubial, Budgetudvalget

(*) Procedure med associeret udvalg – forretningsordenens artikel 54

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET	14
RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	18
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG.	19

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om EU's trustfond for Afrika: Konsekvenserne for udvikling og humanitær bistand (2015/2341(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 41, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
 - der henviser til artikel 208 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til EU's Nødtrustfond for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika (EU's trustfond for Afrika), som blev oprettet på topmødet i Valletta, der blev afholdt den 11. og 12. november 2015,
 - der henviser til den fælles handlingsplan, som blev vedtaget på topmødet i Valletta,
 - der henviser til partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000¹, til de efterfølgende ændringer og til bilag IC (den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020), svarende til den 11. Europæiske Udviklingsfond (EUF),
 - der henviser til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020, som udgør EU's budget, og til udgiftsområde 4 ("Et globalt Europa"),
 - der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget på FN-topmødet om bæredygtig udvikling, der blev afholdt i New York i 2015,
 - der henviser til det fælles arbejdsdokument fra tjenestegrenene om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser 2016-2020 (SWD(2015)0182) samt til Rådets konklusioner af 26. oktober 2015, hvori den dertil hørende handlingsplan om ligestilling for 2016-2020 godkendes,
 - der henviser til Beijinghandlingsplanen (1995) og handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) (1994) samt til resultaterne af de efterfølgende revisionskonferencer,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A8-0221/2016),
- A. der henviser til, at det vigtigste formål med EU's trustfond for Afrika, som blev undertegnet af Kommissionens formand og med 25 EU-medlemsstater samt Norge og

¹ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

Schweiz og lanceret på Vallettatopmødet om migration den 12. november 2015 af de europæiske og afrikanske partnere, er at hjælpe med at fremme stabilitet i regionerne og bidrage til bedre migrationsforvaltning; der henviser til, at EU's trustfond mere specifikt sigter mod at håndtere de grundlæggende årsager til destabilisering, tvangsfordrivelse og irregulær migration ved at fremme økonomiske muligheder, lige muligheder, sikkerhed og udvikling;

- B. der henviser til, at den europæiske konsensus om udvikling fortsat er den dogmatiske ramme for EU's udviklingspolitik, og at den europæiske konsensus om humanitær bistand på ny bekræfter de grundlæggende principper for humanitær bistand; der henviser til, at fred anerkendes som værende en afgørende forudsætning for udvikling i den nye 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, og til, at der er blevet formuleret et nyt mål for bæredygtig udvikling, SDG 16, om fred og retfærdighed; der henviser til, at EU og dets partnere på det humanitære område skal være i stand til at sikre bistand og beskyttelse på grundlag af behov og på respekt for principperne om neutralitet, upartiskhed, medmenneskelighed og uafhængighed i den humanitære indsats som fastsat i folkeretten, og navnlig i den humanitære folkeret;
- C. der henviser til, at Afrika stadig har meget høje befolkningstilvækstrater og kun et langsomt fald i fertilitetsraterne – en situation som i nær fremtid vil føre til en drastisk stigning i antallet af unge i den arbejdsdygtige alder, hvilket indebærer store potentielle sociale og økonomiske fordele; der henviser til, at det er afgørende for at fremme stabilitet, bæredygtig økonomisk vækst, social samhørighed og udvikling i regionen, at de unge udstyres med den uddannelse og de færdigheder, de har brug for for at kunne udnytte deres potentiale, og at der skabes beskæftigelsesmuligheder;
- D. der henviser til, at EU's trustfond er tænkt som et udviklingsredskab, der samler ressourcer fra forskellige donorer for at muliggøre en hurtig, fleksibel, komplementær, gennemsigtig og kollektiv reaktion fra EU's side på de forskellige dimensioner af en nødsituation;
- E. der henviser til, at 1,5 mia. mennesker lever i skrøbelige og konfliktramte regioner, og at skrøbelige stater og områder uden en regeringsmagt bliver stadig mere udbredte, således at mange mennesker må leve med fattigdom, lovløshed, udbredt korrupsion og vold; der henviser til, at EU's trustfond er udtænkt med henblik på at hjælpe 23 lande i tre afrikanske regioner (Afrikas Horn, Sahel og Tchad Sø-Bassinet samt Nordafrika), der omfatter nogle af de mest skrøbelige afrikanske lande, er berørt af migration som oprindelses-, transit- eller bestemmelseslande (hvis ikke alle tre) og vil få størst fordel af denne form for økonomisk bistand fra EU; der henviser til, at de støtteberettigede landes afrikanske naboer også vil kunne drage fordel, fra sag til sag, af de projekter under EU's trustfond, der har en regional dimension med henblik på at håndtere regionale migrationsstrømme og dermed relaterede grænseoverskridende udfordringer;
- F. der henviser til, at EU's trustfond sigter mod at håndtere de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse i oprindelses-, transit- og bestemmelseslandene via fem prioriterede områder, nemlig: 1) udviklingsmæssige fordele ved migration, 2) lovlig migration og mobilitet, 3) beskyttelse og asyl, 4) forebyggelse og bekæmpelse af irregulær migration og 5) tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration;
- G. der henviser til, at EU's bidrag beløber sig til 1,8 mia. EUR, samtidig med at

Kommissionen også kan trække på supplerende midler fra EU's medlemsstater og andre donorer for et tilsvarende beløb; der henviser til, at EU's trustfond tjener som et supplement til den eksisterende EU-bistand til de omfattede regioner med et beløb på over 10 mia. EUR frem til 2020, med det formål at støtte inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst;

- H. der henviser til, at der blev oprettet to EU-trustfonde i 2014, nemlig Bêkou-trustfonden, som fokuserer på stabilisering og genopbygning i Den Centralafrikanske Republik, og som har vist positive resultater, og Madad-trustfonden, som tager sig af indsatsen i forbindelse med krisen i Syrien;
- I. der henviser til, at det i rapporten fra FN's Befolkningsfond (UNFPA) "ICPD Beyond 2014 Global Report", der blev offentliggjort den 12. februar 2014, understreges, at beskyttelsen af kvinder og teenagere, der er udsat for vold, bør stå højt på den internationale udviklingsdagsorden;
- J. der henviser til, at trustfonde er en del af en ad hoc-reaktion – og dermed blotlægger den ressourcemangel og begrænsede fleksibilitet, der kendetegner EU's finansielle ramme – men er af afgørende betydning for at sikre en hurtig og sammenhængende indsats over for humanitære kriser, herunder langvarige kriser;
- K. der henviser til, at EU vil videreføre bestræbelserne på effektivt at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 og de efterfølgende FN-resolutioner om kvinder, fred og sikkerhed;

Finansiell tildeling og budgetmæssige aspekter

1. minder om, at den finansielle tildeling er karakteriseret af tre hovedfaser: løfte, forpligtelse og foranstaltning/betaling; påpeger imidlertid, at det er nødvendigt at tage ved lære af tidligere EU-trustfonde; beklager, at medlemsstaternes bidrag indtil videre har været for lave, kun beløber sig til en lille brøkdel af Unionens bidrag og dermed er langt fra at nå op på det officielle tilsagn, idet de kun udgjorde 81,71 mio. EUR i april 2016 (eller 4,5 % af de forventede 1,8 mia. EUR); insisterer på, at løfter og tilsagn skal omsættes til handling; minder Rådet og Kommissionen om, at effektiv bistand er kendetegnet ved rettidig og forudsigelig finansiering, og opfordrer til, at udbetalingen af disse midler fremskyndes;
2. glæder sig over intentionen om at udbetale midler hurtigere og mere fleksibelt i nødsituationer og om at samle forskellige finansieringskilder, så det bliver muligt at reagere på migrations- og flygtningekrisens mange forskellige dimensioner; kritiserer, at Kommissionen har omdirigeret bevillinger, der er afsat til målene og principperne i basisretsakterne, for at kanalisere dem gennem EU's trustfond, da dette er en overtrædelse af de finansielle regler og desuden kan være til hinder for, at Unionens langsigtede politikker kan lykkes; mener, at en sådan fond bør tilføre værdi til de eksisterende finansieringskilder; kræver derfor, at der afsættes nye bevillinger, der kan anvendes hvor som helst, det er muligt, og at der sikres fuld gennemsigtighed med hensyn til midlernes oprindelse og endemål;
3. bemærker, at EU-trustfonde – når det handler om eksterne foranstaltninger – primært er udformet med henblik på at muliggøre en hurtig indsats over for en specifik

nødsituation eller en krise i kølvandet på en nødsituation ved at fungere som løftestang for EU-medlemsstaternes og andre donorerers bidrag og samtidig øge synligheden af EU's indsats på globalt plan; erkender merværdien af at samle et stort antal nationale bidrag på EU-plan som supplement til de betydelige bidrag fra de eksterne finansieringsinstrumenter og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF); understreger imidlertid, at medlemsstaterne ikke bør ignorere deres forpligtelse til at nå målet om 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNI) til offentlig udviklingsbistand (ODA); opfordrer derfor medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser, både hvad angår målet om 0,7 % til ODA og deres bidrag til EU's trustfond for Afrika;

4. understreger, at den omskiftelighed, der kendetegner frivillige bidrag, viser, at anvendelsen af finansielle instrumenter uden for EU-budgettet ikke er en holdbar metode til mobilisering af yderligere midler; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at leve op til deres tilsagn og hurtigt og reelt at indbetale et bidrag, der modsvarer Unionens, således at EU's trustfond bliver i stand til at udvikle sit fulde potentiale, i stedet for kun at betale det minimumsbeløb, der er nødvendigt for at opnå stemmeret i strategirådet;
5. beklager dybt, at trustfondene giver anledning til en forbigåelse af budgetmyndigheden og dermed undergraver budgettets enhed; noterer sig, at oprettelsen af dette ad hoc-instrument er en erkendelse af, at den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020 er underdimensioneret; påpeger, at medlemsstaternes bidrag udgør 85 % af Unionens budget; mener, at oprettelsen af EU's trustfond reelt svarer til, at man reviderer lofterne for den nuværende FFR ved at forhøje medlemsstaternes bidrag; understreger derfor, at oprettelsen af finansieringsinstrumenter uden for EU-budgettet skal forblive en undtagelse, da man derved forbigår budgetmyndigheden og undergraver budgettets enhed; beklager dybt, at Parlamentet ikke er repræsenteret i strategirådet til trods for de betydelige midler, der kommer fra Unionens budget; kræver, at budgetmyndigheden indbydes til at deltage i strategirådet;
6. konstaterer, at EU's finansielle tildeling til EU's trustfond for Afrika i øjeblikket hovedsagelig stammer fra den 11. EUF; understreger, at EU's trustfond blev oprettet, fordi EU-budgettet og FFR mangler de nødvendige ressourcer og den nødvendige fleksibilitet til at håndtere de forskellige dimensioner af disse kriser hurtigt og på en sammenhængende måde; opfordrer EU til at enes om at finde en mere holistisk løsning på finansieringen af nødhjælp inden for rammerne af dette års revision af FFR'en for 2014-2020 og revisionen af de eksterne finansieringsinstrumenter i 2016 med henblik på at øge effektiviteten og reaktiviteten af den humanitære bistand og den udviklingsbistand, der er til rådighed i EU-budgettet;
7. opfordrer navnlig til en passende revision af loftet, som giver mulighed for medtagelse af krisemekanismerne i FFR'en med henblik på at genskabe budgettets enhed; mener, at en revision af FFR'en vil give større budgetmæssig, demokratisk og retlig sikkerhed; understreger endvidere, at det er nødvendigt at gennemgå de finansielle regler for at lette forvaltningen af EU's budgetmidler og, som led i en integreret tilgang, at opnå større synergier mellem EU-budgettet, EUF og bilateralt samarbejde med henblik på at øge virkningen af udviklingsfinansieringen og bane vejen for, at EUF opføres på budgettet, samtidig med at man fastholder det ressourceniveau, der er planlagt fra og med 2021; opfordrer indtrængende Kommissionen til omgående at tage skridt til at

forbedre inddragelsen af budgetmyndigheden og til at sikre en bedre tilpasning af trustfonde og andre mekanismer til budgetnormen, navnlig ved at lade dem optræde i EU's budget;

8. bemærker, at Parlamentet som den ene af budgetmyndighedens to parter har udvist ansvarlighed ved at godkende udbetalingen af krisemidler; beklager imidlertid dybt, at udbredelsen af nødinstrumenter fører til, at man går væk fra fællesskabsmetoden; forsikrer om, at Parlamentet agter at værne om de grundlæggende principper for Unionens budget, navnlig budgettets enhed og den fælles beslutningstagning; mener, at det, der virkelig er uomgængeligt, er at genoverveje Unionens evne til at reagere på store kriser, navnlig hvad angår deres budgetmæssige konsekvenser; gør sin accept af fremtidige forslag om kriseinstrumenter betinget af, at disse konsekvenser medtages i midtvejs gennemgangen af FFR'en, som efter planen skal finde sted inden udgangen af 2016;
9. bemærker, at der er hentet yderligere midler fra andre finansielle instrumenter under EU-budgettet, som f.eks. instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) med 125 mio. EUR, instrumentet for humanitær bistand med 50 mio. EUR og det europæiske naboskabsinstrument (ENI) med 200 mio. EUR;
10. bemærker, at ud af det samlede EU-bidrag på 1,8 mia. EUR, er kun 1 mia. EUR fra EUF's reserve supplerende midler; er bekymret for, at finansieringen af EU's trustfond muligvis sker på bekostning af andre udviklingsmål; minder om, at EU's trustfond skulle være et supplement til de allerede eksisterende instrumenter, og opfordrer Kommissionen til at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med anvendelsen af og beløbene på de nuværende budgetposter, der bidrager til EU's trustfond;
11. understreger på det kraftigste, at midler fra EUF og ODA-kilder skal bruges på økonomisk, menneskelig og social udvikling i værtslandet med særligt fokus på de udviklingsmæssige problemer, der er indkredset i afgørelsen om trustfonden; understreger, at udvikling ikke er mulig uden sikkerhed; minder om, at midlerne fra EU's trustfond skal gennemføres og evalueres på grundlag af ODA-kriterierne, og at alle udgifter, der falder uden for dette krav, skal finansieres ved hjælp af andre kilder, som er samlet i trustfonden; understreger i denne forbindelse betydningen af at samle bidrag fra mange forskellige kilder og donorer, og minder om, at udnyttelse af løftestangeffekten er en af de vigtigste årsager til oprettelsen af dette instrument, som anvendes til så forskellige og heterogene formål; fordømmer enhver brug af EUF- og ODA-midler til migrationsforvaltning og kontrol af andre foranstaltninger uden udviklingsmål;

Finansiering til de mindst udviklede lande

12. minder om, at anvendelsen af EUF til finansiering af EU's trustfond for Afrika muligvis vil få indvirkning på de bistandsmodtagerlande i Afrika, som ikke er omfattet af trustfonden, og navnlig de mindst udviklede lande (LDC-landene); advarer mod risikoen ved at flytte bistand væk fra de fattigste lande, som har mindst adgang til andre finansieringskilder;
13. beklager dybt, at de allerede lave niveauer af udviklingsbistand til LDC-landene faldd

for andet år i træk på trods af ODA'ens fortsatte betydning for dem, og at andelen af bistand til disse lande er på sit laveste niveau i ti år; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre, at bistanden ikke flyttes væk fra de fattigste lande for at dække omkostningerne ved de aktuelle kriser;

Civilsamfundets, NGO'ernes, de lokale myndigheders og de internationale organisationers rolle

14. mener, at EU's trustfond for Afrika bør bidrage til udvikling i lande, der er transit- og oprindelseslande for migranter, til styrkelse og forbedring af lokale offentlige tjenesteydelser (sociale tjenester, sundhed, uddannelse, ernæring, kultur) samt til politisk deltagelse og regeringsførelse, navnlig gennem projekter, der tager udgangspunkt i lokalsamfundene; mener, at fonden bør bidrage til udvikling af beskæftigelsen i lokale sektorer, samtidig med at menneskerettighederne og miljøet beskyttes; mener i denne forbindelse, at lokale forvaltningsmyndigheder skal tages med på råd som fuldgyldige partnere, så længe der er fuldstændig garanti for effektivitet og god forvaltning, i overensstemmelse med principperne om bistandseffektivitet, og at de desuden bør være de væsentligste aktører med ansvar for leveringen af offentlige tjenesteydelser på lokalt plan; mener, at civilsamfund, ikke-statslige organisationer (NGO'er), internationale organisationer og diasporasamfund bør spille en komplementær og afgørende rolle i håndteringen af de grundlæggende årsager til migration og forbedringen af lokale tjenesteydelser; kræver åbne og deltagerorienterede høringsprocesser forud for fastlæggelsen af projekter som et centralt bidrag til vurdering af udviklingsbehovene;
15. minder om, at regionale og lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og NGO'er er naturlige partnere i en effektiv udviklingspolitik, og at en løbende dialog med nationale myndigheder og lokalsamfund er afgørende for fastlæggelsen af fælles strategier og prioriteter og for at muliggøre en evidensbaseret tilgang til implementeringen af fonden; understreger, at der er behov for et tættere samarbejde med lokale myndigheder og NGO'er i stater, hvor der ikke er tilstrækkelige garantier for god regeringsførelse og gennemsigtighed; kræver, at nærhedsprincippet og princippet om ejerskab også respekteres på dette indsatsområde; understreger, at lokale forvaltningsorganer, lokale civilsamfund, NGO'er og internationale organisationer bør være stærkt involveret i planlægnings-, implementerings- og evalueringsfaserne af EU's trustfond; opfordrer Kommissionen til at klarlægge og formalisere høringsprocedurerne med disse interessenter med henblik på at sikre, at de rent faktisk deltager i de drøftelser, der finder sted i de operationelle udvalg, med klare og gennemsigtige udvælgelseskriterier;
16. understreger, at det er vigtigt at sikre en bedre finansieringsbalance mellem modtagerlandenes regeringer og især de pålidelige civilsamfundsaktører, som ofte er mere opmærksomme på samfundsmæssige mangler, der giver behov for støtte;
17. minder om, at en menneske- og lokalsamfundsorienteret tilgang til modstandsdygtighed er vigtig, og er af den faste overbevisning, at EU's trustfond ikke blot bør fokusere på økonomisk udvikling, men også på græsrodsprojekter, der specifikt sigter mod at forbedre kvaliteten af og den lige adgang for alle til grundlæggende tjenesteydelser samt på uddannelse med henblik på at udvikle lokale kompetencer, navnlig i uddannelses- og

erhvervsuddannelsessektoren, sundheds- og ernæringssektoren, fødevarerikkerhedssektoren og vand- og sanitetssektoren, som alle er afgørende for øget inklusion, myndiggørelse og forbedring af lokalbefolkningens trivsel, med fokus på unge mennesker, og for at imødekomme udsatte befolkningsgrupper, herunder mindretals, behov og samtidig være i stand til at levere bedre og mere retfærdige og bæredygtige tjenesteydelser til den brede befolkning;

Gennemsigtighed og klarhed med henblik på bedre opfyldelse af målene

18. erkender den aktuelle flygtningekrisens kompleksitet og flerdimensionelle karakter; advarer imidlertid imod den alvorlige risiko for at anvende EU's udviklingsbistand forkert, navnlig i konfliktramte lande, hvor sikkerheds-, migrations- og udviklingsproblematikker er tæt forbundet med hinanden; understreger, at de projekter, der er omfattet af EU's trustfond, som er skabt ved hjælp af midler, der i princippet fortrinsvis er afsat til udviklingsformål, skal have udviklingsrelaterede mål; understreger, at projekter, der har til formål at styrke sikkerhedskapaciteten i bestemte lande, skal udformes på en sådan måde, at deres endemål er fokuseret på fattigdomsbekæmpelse såvel som på modtagerlandenes stabilitet;
19. minder Kommissionen og de myndigheder, der er direkte ansvarlige for forvaltningen af trustfonden, om, at de midler, der stammer fra EUF eller anden udviklingsfinansiering, udelukkende må anvendes til foranstaltninger, der er direkte knyttet til udviklingsbistand; anmoder Kommissionen om at give udtrykkelige garantier for så vidt angår denne anvendelse og til at sørge for regelmæssig og omfattende rapportering om anvendelsen af disse midler;
20. understreger, at EU-budgettet ikke kan anvendes til direkte at finansiere operationer på militær- eller forsvarsområdet (artikel 41, stk. 2, i TEU), men at fredsbevarende operationer med udviklingsmål ikke udtrykkeligt er udelukket; henviser desuden til, at artikel 209 og 212 i TEUF ikke udtrykkeligt udelukker finansiering af kapacitetsopbygning i sikkerhedssektoren;
21. opfordrer Kommissionen, strategirådet og det operationelle udvalg til primært at fokusere på kapacitetsopbygning, stabilitet og fred, styrkelse af lokalbefolkningens modstandsdygtighed, velfærd og handlekraft, fremme, beskyttelse og virkeliggørelse af menneskerettighederne samt skabelse af jobmuligheder og erhvervsuddannelse, navnlig for kvinder og unge;
22. understreger på det kraftigste, at hovedformålet med EU's udviklingspolitik, som fastsat i artikel 208 i TEUF, skal være at nedbringe og udrydde fattigdommen; beklager i denne henseende dybt, at denne finansieringsmekanisme – selv om EU-bidraget til trustfonden hovedsagelig kommer fra ODA-midler – ikke udelukkende vil være fokuseret på udviklingsorienterede mål; understreger, at der på en klar, gennemsigtig og kommunikerbar måde må skelnes inden for EU's trustfond mellem finansieringsrammerne for udviklingsaktiviteter på den ene side og finansieringsrammerne for aktiviteter vedrørende migrationsforvaltning og grænsekontrol og alle øvrige aktiviteter på den anden side; understreger, at udvanding af den officielle udviklingsbistand, således at færre midler anvendes til bekæmpelse af ekstrem fattigdom, vil undergrave de betydelige fremskridt, der er gjort inden for den internationale udvikling, og true de nyligt vedtagne mål for bæredygtig udvikling

(SDG);

EU's politikkoherens og forpligtelser med hensyn til menneskerettighederne

23. opfordrer EU til at være mere konsekvent i sine handlinger inden for det internationale udviklingssamarbejde af to årsager: EU og medlemsstaterne bør på den ene side handle i overensstemmelse med deres forpligtelser og på den anden side udvise en overordnet kohærens i deres udviklingspolitikker og -instrumenter for den afrikanske region, navnlig for så vidt angår ånden i Cotonou-aftalen mellem AVS-landene og EU, der lægger vægt på fælles styring; mener med hensyn til sidstnævnte perspektiv, at EU's trustfond bør afspejle princippet om politikkoherens for så vidt angår bæredygtig udvikling og komplementaritet mellem alle udviklingsaktører og bør undgå ethvert modsætningsforhold mellem udviklingsmål og sikkerhed, humanitære politikker og migrationspolitikker; håber, at pakken om bedre regulering og dens retningslinjer vil bidrage til at fremme politikkoherens for så vidt angår bæredygtig udvikling, ved at der tages højde for udvikling og menneskerettigheder i alle dens konsekvensvurderinger;
24. minder om, at de regler og kriterier, der styrer udviklingsbistand til projekter finansieret af EU's trustfond, skal opstilles på grundlag af fælles værdier og interesser, navnlig respekt for og fremme af menneskerettighederne; understreger i denne forbindelse, at EU's politik vedrørende samarbejde om sikkerhed, migrationsforvaltning og menneskehandel/-smugling bør omfatte særlige bestemmelser med sigte på at sikre respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet, med særligt fokus på kvinders rettigheder, LGBTI-personers rettigheder, seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, børns rettigheder samt rettigheder for mindretal og andre særligt udsatte grupper; påpeger, at EU skal fremme bestræbelser på at bekæmpe forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro, køn, race eller etnisk oprindelse, handicap og seksuel orientering;
25. påpeger, at trustfonde skal bidrage til opfyldelsen af de langsigtede mål om at sikre fred og styrke regeringsførelsen i modtagerlandene; understreger, at det er nødvendigt grundigt og systematisk at evaluere virkningen af de foranstaltninger, der finansieres af EU's trustfond for Afrika, i forbindelse med levering af humanitær bistand; understreger, at EU's trustfond ikke bør undergrave EU's langsigtede udviklingssamarbejde; understreger, at det er nødvendigt at sikre og beskytte komplementariteten og ejerskabet i både langsigtede og kortsigtede projekter og bringe dem i overensstemmelse med EU's eksisterende regionale strategier og landestrategier for Sahel, Guineabugten, Afrikas Horn og Nordafrika; understreger, at der er behov for en omfattende lande- og sektoranalyse, for at midlerne bliver anvendt ordentligt og for at udvikle tætte partnerskaber med en bred vifte af civilsamfundsaktører; glæder sig over den forskningskomponent, der er integreret i EU's trustfond, som en potentiel mulighed for at skabe udviklingsmuligheder og synergier mellem EU og de berørte lande;

Mål og opfølgning

26. opfordrer Kommissionen til systematisk at overvåge, hvordan midlerne fra EU's trustfond anvendes, og hvordan de bliver tildelt, og til at styrke Parlamentets kontrolbeføjelser over EU's trustfond; opfordrer navnlig Rådet og Kommissionen til regelmæssigt at orientere Parlamentet om, hvilke konkrete foranstaltninger både EU og

de afrikanske stater træffer, når de anvender disse midler, samt om hvilke resultater der opnås;

27. er bekymret over den manglende koordinering mellem alle de aktører, der er involveret i forvaltningen af EU's trustfond (og navnlig mellem Kommissionens Generaldirektorat for Internationalt Samarbejde og Udvikling (GD DEVCO) og dens Generaldirektorat for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan (ECHO)) samt over manglen på klare retningslinjer for, hvordan finansieringen sikres; beklager dybt den manglende klarhed og gennemsigtighed med hensyn til støttekriterierne og omfanget af de midler, der er til rådighed for civilsamfundet under EU's trustfond; minder om, at der er behov for bedre kommunikation mellem Kommissionen, medlemsstaterne og Parlamentet med hensyn til programmeringen og gennemførelsen af foranstaltningerne under EU's trustfond i det hele taget af hensyn til den fremtidige planlægning af eventuelle yderligere trustfonde; minder om, at Kommissionen skal være særligt omhyggelig med at sikre sig, at dens foranstaltninger er i overensstemmelse med og samordnet med de regionale udviklingsprogrammer for at undgå dobbeltarbejde og sikre, at det primære fokus er på udvikling, og ikke på grænsekontrol og sikkerhed til skade for migranter; opfordrer Kommissionen til, af samme grund og for at maksimere virkningen og effektiviteten af den globale bistand, at opretholde en stærk dialog med FN inden for rammerne af EU's trustfond; opfordrer ligeledes Kommissionen til at forstærke sin indsats med henblik på en mere systematisk konsekvensvurdering af dens politikker og finansiering, herunder EU's trustfond, navnlig hvad angår deres indvirkning på bæredygtig udvikling, menneskerettigheder og ligestilling, og til at integrere resultaterne af disse vurderinger i sine politikker og sin programmering;
28. fremhæver den hidtil manglende inddragelse af Parlamentet i forbindelse med oprettelsen af EU's trustfond og fastholder, at det er nødvendigt at sikre Parlamentets kontrol med, hvordan fonden implementeres, gennem en detaljeret og regelmæssig rapportering fra Kommissionens side;
29. mener, at der i betragtning af den ekstraordinære fleksibilitet og hurtighed, som kendetegner en trustfond, bør rapporteres til Parlamentet regelmæssigt og mindst hver sjette måned; understreger kraftigt behovet for en gennemsigtig resultatovervågning, evaluering og ansvarlighed;
30. mener, at gennemsigtighed, kommunikation og synlighed i forbindelse med projekter, der udvikles inden for rammerne af EU's trustfond, er af største betydning for at videreformidle resultaterne og inddrage og sensibilisere private europæiske aktører, lokale og regionale myndigheder, NGO'er og civilsamfund med henblik på at skabe betingelserne for en bredere inddragelse og gøre det lettere for medlemsstaterne at deltage;
31. fremhæver behovet for en grundig overvågning af gennemførelsen af bestemmelserne om oprettelse af "hotspots", omfordeling, omplacering i oprindelseslandene samt medlemsstaternes finansielle forpligtelser, idet der navnlig sættes fokus på menneskerettighederne;
32. minder om, at EU's migrationspolitikker primært bør fokusere på at håndtere de grundlæggende årsager til migration og have som hovedmål at undersøge og løse de

reelle årsager til forarmelsen af oprindelseslandene, som f.eks. multinationale selskabers plyndring og udnyttelse af menneskelige ressourcer og naturressourcer, land grabbing, EU-medlemsstaternes støtte til autokratiske og korrupte regeringer, våbenhandelen og de ødelæggende konsekvenser af betaling af udlandsgæld; understreger, at EU's migrationspolitikker bør bidrage til at skabe fred og stabilitet og fremme økonomisk udvikling i overensstemmelse med mål 16 for bæredygtig udvikling om fred og retfærdighed ved at arbejde for at sikre et sundt liv for alle i alle aldersgrupper, opnå ligestilling mellem kønnene og styrke alle kvinders og pigers status og sikre inkluderende og kvalitetspræget uddannelse for alle med henblik på at skabe betingelserne for en demografisk kløft i overensstemmelse med mål 3, 4 og 5 for bæredygtig udvikling, ved at optrappe arbejdet for at fremme og organisere lovlige migrationskanaler i overensstemmelse med delmål 7 til mål 10 for bæredygtig udvikling ("Fremme velordnet, sikker, regulær og ansvarlig migration og mobilitet, bl.a. ved at gennemføre planlagte og velfungerende migrationspolitikker"), ved at øge beskyttelsen af migranter og asylansøgere og særligt udsatte grupper, ved mere effektivt at bekæmpe udnyttelse af og handel med migranter og ved at arbejde tættere sammen med tredjelande for at forbedre samarbejdet om incitament til migranter, også højtuddannede migranter, så de kan vende tilbage og blive reintegreret i deres oprindelseslande, frivillig tilbagevenden og tilbagetagelse på en måde, der forbedrer deres muligheder;

33. understreger, at ustabilitet og fysisk usikkerhed er vigtige årsager til tvangsfordrivelse, og støtter derfor en konfliktsensitiv tilgang til implementeringen af fonden, som prioriterer konfliktforebyggelse, statsopbygning, god regeringsførelse og fremme af retsstaten; mener, at EU's trustfond er en fantastisk mulighed for EU, som sætter det i stand til at styrke sit samarbejde og sin politiske dialog med sine afrikanske partnere, navnlig om den effektive gennemførelse af tilbagesendelses- og tilbagetagelsesaftaler, og til at opbygge fælles strategier for styring af migrationsstrømme; påpeger behovet for deling af ansvaret mellem EU og dets afrikanske partnere i overensstemmelse med konklusionerne fra Vallettatopmødet i november 2015; mener imidlertid, at udviklingsbistand ikke bør anvendes til at dæmme op for strømmene af migranter og asylsøgere, og at de projekter, som hører under EU's trustfond, ikke bør tjene som et påskud for at forhindre afrejse eller forstærke grænserne mellem lande, alt imens man ignorerer de faktorer, der driver folk væk fra deres hjem; udtrykker alvorlig bekymring for den indvirkning, EU's trustfond kan få på menneskerettighederne, hvis inddæmningen af migrationsstrømme involverer samarbejde med lande, der begår systematiske og/eller alvorlige krænkelser af de grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at øge fondens gennemsigtighed og understreger, at overvågning og evaluering af de projekter og programmer, der finansieres, vil være af afgørende betydning for at sikre, at fonden tjener sine mål, direkte hjælper personer i nød og ikke finansierer regeringer, der er ansvarlige for krænkelser af menneskerettighederne; kræver, at respekten for migranternes menneskerettigheder øges i EU-finansierede projekter;
34. understreger, at det er vigtigt at forstå årsagerne til og konsekvenserne af international migration ud fra et kønsperspektiv, herunder den involverede beslutningsproces og de mekanismer, der fører til migration; minder om, at kvinder og piger som flygtninge og migranter er særligt udsatte, når de befinder sig i situationer, hvor deres sikkerhed ikke kan garanteres, og hvor de kan blive udsat for seksuel vold eller udnyttelse;

understreger, at EU's trustfond er nødt til at bidrage til beskyttelse af, støtte og/eller bistand til udsatte migranter, flygtninge og ofre for menneskehandel, og at der bør rettes særlig opmærksomhed mod kvinder og børn;

35. bemærker, at EU's trustfond for Afrika blev skabt efter topmødet i Valletta mellem afrikanske og europæiske stats- og regeringschefer om migrationsspørgsmål; opfordrer Kommissionen til at give Parlamentet et overblik over de konkrete foranstaltninger, der fulgte efter dette topmøde, navnlig på områderne udvikling, bekæmpelse af smuglere og undertegnelse af tilbagesendelses-, tilbagetagelses- og reintegrationsaftaler; opfordrer Rådet til at give Kommissionen de nødvendige mandater til at indgå sådanne aftaler med de lande, der er omfattet af EU's trustfond.
36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og formanden for Det Panafrikanske Parlament.

26.4.2016

UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET

til Udviklingsudvalget

om EU's Nødtrustfond for Afrika: Konsekvenserne for udvikling og humanitær bistand (2015/2341(INI))

Ordfører for udtalelse (*): Eider Gardiazabal Rubial

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 54

FORSLAG

Budgetudvalget opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

De budgetmæssige aspekter af Nødtrustfonden for Afrika

1. glæder sig over intentionen om at udbetale midler hurtigere og mere fleksibelt i nødsituationer og om at samle forskellige finansieringskilder, så det bliver muligt at reagere på migrations- og flygtningekrisens mange forskellige dimensioner; kritiserer, at Kommissionen har omdirigeret bevillinger, der er afsat til målene og principperne i basisretsakterne, for at kanalisere dem gennem trustfonden, da dette er en overtrædelse af de finansielle regler og desuden risikerer at være til hinder for, at Unionens langsigtede politikker kan lykkes; mener, at en sådan fond bør tilføre værdi til de eksisterende finansieringskilder; kræver derfor, at der afsættes nye bevillinger, der kan anvendes hvor som helst, det er muligt, og at der sikres fuld gennemsigtighed med hensyn til midlernes oprindelse og endemål;
2. understreger, at det er vigtigt, at der skabes en bedre finansieringsbalance mellem modtagerlandenes regeringer og især de pålidelige civilsamfundsaktører, som ofte er mere opmærksomme på samfundsmæssige mangler, der giver behov for støtte;
3. anerkender merværdien af at samle et stort antal nationale bidrag på EU-plan som supplement til de betydelige bidrag fra de eksterne finansieringsinstrumenter og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF); beklager dybt, at de finansielle tilsagn, som medlemsstaterne hidtil har givet, kun beløber sig til en lille brøkdel af Unionens bidrag – i alt 81,71 mio. EUR i april 2016 (eller 4,5 % af de forventede 1,8 mia. EUR); understreger,

at den omskiftelighed, der kendetegner frivillige bidrag, viser, at anvendelsen af finansielle instrumenter uden for EU-budgettet ikke er en holdbar metode til mobilisering af yderligere finansiering; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at leve op til deres tilsagn og hurtigt og reelt at indbetale et bidrag, der modsvarer Unionens, således at trustfonden sættes i stand til at udvikle sit fulde potentiale, i stedet for kun at betale det minimumsbeløb, der er nødvendigt for at opnå stemmeret i strategirådet;

4. bemærker, at trustfonde er et led i en ad hoc-reaktion, som viser, at EU-budgettet og den flerårige finansielle ramme ikke har de ressourcer og den fleksibilitet, der er nødvendige for en hurtig og sammenhængende tilgang til større kriser; beklager, at fondene giver anledning til en forbigåelse af budgetmyndigheden og dermed undergraver budgettets enhed; konstaterer at oprettelsen af dette ad hoc-instrument er en erkendelse af, at den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 er underdimensioneret; påpeger, at medlemsstaternes bidrag udgør 85 % af Unionens budget; mener, at oprettelsen af denne trustfond reelt svarer til, at man reviderer lofterne for den nuværende flerårige finansielle ramme ved at forhøje medlemsstaternes bidrag; understreger derfor, at oprettelsen af finansieringsinstrumenter uden for EU-budgettet skal forblive en undtagelse, da man derved forbigår budgetmyndigheden og undergraver budgettets enhed; beklager dybt, at Parlamentet ikke er repræsenteret i strategirådet til trods for de betydelige midler, der kommer fra Unionens budget; opfordrer til, at budgetmyndigheden anmodes om at deltage i strategirådet;
5. er af den faste overbevisning, at der bør findes en mere helhedsorienteret løsning for nødfinansiering inden for rammerne af gennemgangen/revisionen af FFR; opfordrer især til en passende revision af loftet, som giver mulighed for medtagelse af krisemekanismerne i FFR med henblik på at genskabe budgettets enhed; er af den opfattelse, at en revision af den flerårige finansielle ramme ville give større budgetmæssig, demokratisk og retlig sikkerhed; understreger endvidere, at det er nødvendigt at gennemgå de finansielle regler for at lette forvaltningen af EU's budgetmidler og, som led i en integreret tilgang, at opnå større synergier mellem EU-budgettet, Den Europæiske Udviklingsfond og bilateralt samarbejde med henblik på at øge virkningen af udviklingsfinansieringen og bane vejen for, at EUF opføres på budgettet, samtidig med at man fastholder det nuværende ressourceniveau, der er planlagt fra og med 2021; opfordrer indtrængende Kommissionen til omgående at tage skridt til at forbedre inddragelsen af budgetmyndigheden og til at sikre en bedre tilpasning af trustfonde og andre mekanismer til budgetnormen, navnlig ved at gøre dem synlige i EU's budget;
6. bemærker, at Europa-Parlamentet som den ene af budgetmyndighedens grene har udvist ansvarlighed ved at godkende udbetalingen af krisemidler; beklager imidlertid dybt, at udbredelsen af nødinstrumenter fører til, at man går væk fra fællesskabsmetoden; forsikrer, at Parlamentet agter at værne om de grundlæggende principper for Unionens budget, navnlig budgettets enhed og den fælles beslutningstagning; mener, at det, der virkelig er uomgængeligt, er at genoverveje Unionens evne til at reagere på store kriser, navnlig hvad angår deres budgetmæssige konsekvenser; gør sin tilslutning til fremtidige forslag om kriseinstrumenter betinget af, at disse konsekvenser medtages i midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme, som efter planen skal finde sted

inden udgangen af 2016.

7. bemærker, at Nødtrustfonden for Afrika blev skabt efter topmødet i Valetta mellem afrikanske og europæiske stats- og regeringschefer om migrationsspørgsmål; opfordrer Kommissionen til at give Europa-Parlamentet et overblik over de konkrete foranstaltninger, der fulgte efter dette topmøde, navnlig på områderne udvikling, bekæmpelse af smuglere og undertegnelse af tilbagesendelses-, tilbagetagelses- og reintegrationsaftaler; opfordrer Rådet til at give Kommissionen de nødvendige mandater til at indgå sådanne aftaler med de lande, der er omfattet af trustfonden.

**RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING
I RÅDGIVENDE UDVALG**

Dato for vedtagelse	26.4.2016
Resultat af den endelige afstemning	+: 25 -: 4 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Sophie Montel, Clare Moody, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Indrek Tarand, Inese Vaidere, Monika Vana, Daniele Viotti
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Andrey Novakov, Derek Vaughan, Anders Primdahl Vistisen, Tomáš Zdechovský
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Isabella Adinolfi, Jens Gieseke

**RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING
I KORRESPONDERENDE UDVALG**

Dato for vedtagelse	21.6.2016
Resultat af den endelige afstemning	+: 19 -: 0 0: 4
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Louis Aliot, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzulică, Charles Goerens, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Eleni Theocharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Paul Rübig
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Clara Eugenia Aguilera García, Maria Noichl

**ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB
I KORRESPONDERENDE UDVALG**

19	+
ALDE	Charles Goerens, Paavo Väyrynen
ECR	Nirj Deva, Eleni Theocharous
EFDD	Ignazio Corrao
PPE	Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Paul Rübig, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská,
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Doru-Claudian Frunzuliță, Norbert Neuser, Maria Noichl, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira

0	-
-	-

4	0
ENF	Louis Aliot
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey
Verts/ALE	Heidi Hautala, Maria Heubuch

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller